N°. 221. DE GRONDWET. 185[illegible]

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van een tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . " 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DONDERDAG 9 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 1.50
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . " [illegible]

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Het Verslag over de verrigtingen aangaande het Arm- [illegible]

III.

Het Verslag betreft verder den toestand en de verrigtingen der onderscheidene instellingen, die ten behoeve of tot het verzorgen der armen strekken, volgens de daarvan overgelegde *veertien* tabellen.

„Over 1851 zijn inlichtingen verkregen van instellingen, voor welke die over 1850 geweigerd of niet tijdig ontvangen zijn. Het omgekeerde had echter ook plaats. Daaruit is voortgevloeid, dat het getal instellingen in de tabellen aangeduid, 16 minder bedraagt dan in de tabellen bij het verslag over 1850 vermeld.

„Men kan niet met volkomen juistheid aanwijzen, welken invloed deze omstandigheid uitoefent op de vergelijking der uitkomst van de beide jaren; want daartoe zou eene volledige kennis worden vereischt van het beloop der ontvangsten en uitgaven, welke al de instellingen, waarvoor de opgaven over het eene of het andere dier jaren niet zijn verkregen, in beide jaren deden; eene kennis die, ten gevolge der ondervonden weigering, niet te verkrijgen is.

„Zoo men dien invloed enkel naar het getal en eene juiste evenredigheid berekende, zouden de uitgaven meer regtstreeks tot ondersteuning van behoeftigen besteed, die in 1850 voor 6,414 instellingen ƒ 7,664,151.51 beliepen, bij overigens gelijke omstandigheden, in 1851 voor 6,398 instellingen beloopen ƒ 7,645,032.95. De werkelijke uitgaven van dien aard hebben echter over 1851, zoo als hieronder nader zal blijken, slechts bedragen ƒ 7,455,781.85. Daaruit kan om de voormelde onzekerheid niet stellig worden afgeleid, dat de uitgaven werkelijk met ƒ 189,251.10 zijn afgenomen. Dit echter schijnt men er uit te mogen opmaken, dat zoo er tusschen de beide jaren met de daad eenig verschil is, het niet in toeneming maar in vermindering der lasten, hoe gering ook, bestaat.

„Men schijnt dus te kunnen aannemen, dat zich in 1851, hoewel in geringere mate dan vroeger, dezelfde niet ongunstige gang van het armwezen heeft geopenbaard, waarvan de jaren 1848, 1849 en 1850 het kenmerk droegen. Die gang is, hoewel de staat van het armwezen in het afgetrokkene steeds bezwarend moge worden genoemd, te meer bemoedigend, daar de bevolking in 1851 weder met 45,749 zielen is toegenomen; een feit, dat met het oog op het groot aandeel daarin van de klasse der minvermogenden en armen, in zich zelf veeleer vermeerdering dan vermindering zou doen wachten."

Het zou tot eene juiste waardering van de opgegevene cijfers [illegible] geweest zijn, dat de Regering haar oordeel meer bepaald uitsprak, welken invloed die afwisseling van weigering of voldoening aan het verlangen om inlichtingen op die cijfers hebben kon. Bij het verslag van 1849 werd medegedeeld, dat de Diaconie der Ned. Hervormde Gemeente te Amsterdam, had vier godshuizen, het Huiszittenhuis te Leiden enz. opgaven hadden gedaan, die over 1848 ontbraken. Het kon zijn, dat zulke uitgebreide instellingen weder hadden geweigerd en door minder belangrijke waren vervangen. Men zou dan eerst kunnen beoordeelen of in het algemeen de armenbedeeling was toegenomen of ingekrompen.

Deze bedenking heeft ons geleid tot een dieper onderzoek van het verslag, waarvan wij de uitkomsten gaarne mededeelen, omdat zij ons gebragt hebben tot een tegenovergesteld besluit, dan door de Regering is opgemaakt uit de vergelijking van:

[illegible] 6,414 instellingen van 1850, 6,398 instellingen van [illegible]1, ƒ 7,664,151.51, ƒ 7,455,781.85. [illegible]

[illegible] is ons toch gebleken, dat 85 besturen voor [illegible] armen geweigerd hebben inlichtingen te geven, *minder* dan over 1850. De vergelijking is dus onjuist, omdat in betrekking tot den toestand van [illegible] armwezen, die 85 besturen niet kunnen worden gelijk gesteld met scholen, zieken- en begrafenisbussen of [illegible] maatstaf voor den toestand der armen. Zoo die armenbedeeling wordt vervangen door uitbreiding der middelen van werkverschaffing of gelegenheden tot onderwijs, men kan gerust tot verbetering van den toestand besluiten, omdat de aard der bedeeling is veranderd. Maar als de kennis van hetgeen werkelijk aan onderstand wordt besteed, ons meer en meer wordt onttrokken, dan zijn alle berekeningen, met den grondslag waarop zij gebouwd zijn, onnaauwkeurig; want dan komt men met de Regering, gelijk in het onderwerpelijk verslag, tot een ingebeelden toestand, die te meer tot droevige teleurstelling leidt, naar mate men daarvan gunstige verwachting heeft gekoesterd. De Regering immers noemt dien gang van het armwezen bemoedigend, en wij weten tot welke onbezonnen gevolgtrekkingen zulk een gevoelen kan leiden, vooral in een tijd, wanneer de gewigtige zaak der armenzorg eene wettelijke regeling te gemoet gaat. Wij drukken uit dien hoofde des te meer op het feit, dat wij opmerkten, en op de valsche voorstelling van den staat van het armwezen, die wij hebben aangeduid. Wij herhalen dus nog eens het ongunstig oordeel, dat wij uitspraken. Het gemis der inlichtingen van 729 instellingen, strekkende ten behoeve of tot het verzorgen van armen geeft een onzekeren grondslag tot berekening van den omvang der armenzorg. Dat bezwaar vermeerdert, [illegible] besturen behooren tot de diaconiën, omdat de ondersteuning van huiszittende armen het voornaamste deel der armenzorg uitmaakt. Datzelfde bezwaar geldt bovenal het verslag over 1851, omdat een getal van 85 besturen voor huiszittende armen meer dan in 1850 hunne opgaven hebben teruggehouden. Wij schromen niet te verklaren, dat op dien grond geen de minste waarde kan worden gehecht aan de berekeningen en algemeene beschouwingen, die de Regering heeft doen voorafgaan aan het verslag van iedere soort van instellingen, ofschoon wij desniettemin ons verpligt rekenen ze hier te laten volgen; terwijl wij ons voorstellen, om, bij de beschouwing van iederen tabel afzonderlijk, tevens te beproeven of daaruit eenig belangrijk punt onze opmerking kan trekken.

„In 1851 waren er volgens de tabellen 7213 instellingen, strekkende ten behoeve of tot het verzorgen der armen. Uit het tienjarig overzigt, onder die tabellen geplaatst, blijkt dat het getal der daarop vermelde instellingen van jaar tot jaar is toegenomen. Dit is echter grootendeels slechts het gevolg van verbeterde en meer volledige opgaven, niet van het oprigten van zoovele nieuwe instellingen."

„Voor zooverre de uitgaven en ontvangsten van besturen, die meer dan ééne instelling beheeren voor splitsing vatbaar waren en de onderscheidene instellingen tot meer dan ééne der bij dit verslag overgelegde tabellen behoorden, is die splitsing daarbij in acht genomen. Waar dit echter niet kon gebeuren, is dit in de kolom van aanmerkingen der tabellen vermeld."

„De Regering heeft beproefd die splitsingen te bevorderen. Zij is echter slechts zeldzaam geslaagd, en de uitslag harer pogingen heeft doen zien, dat te sterke aandrang dienaangaande meermalen tot verwarring en mindere naauwkeurigheid van het geheel der opgaven leidt."

„Van de in 1851 bestaande instellingen hebben 815 zich onttrokken aan het geven van inlichtingen, die tot bouwstoffen van dit verslag konden dienen."

„Het blijft te betreuren, de Regering herhaalt het telken jare, dat zij door die terughouding nog steeds wordt verhinderd een meer volledig verslag te leveren. De natie blijft daardoor nog steeds verstoken van het nut der meerdere beschouwingen en besluiten, die uit zoodanig verslag zouden kunnen worden afgeleid."

„Sommige besturen, bij welke die weigering [illegible] ondervonden, schijnen de vragen [illegible] [illegible] te beoordeelen en [illegible] eene aanranding hunner onafhankelijkheid, waaraan niet wordt gedacht."

„Het getal personen, die levensmiddelen en brandstoffen hebben genoten van de commissiën tot uitdeeling daarvan in den winter bestemd, is niet bekend, daar ieder inschrijver naar goedvinden beschikt over het getal kaartjes, waarvoor hij inschrijft."

„Het cijfer van hem, die in de weldaden van de overige instellingen, voor welke de vereischte inlichtingen zijn verkregen, in 1851 hebben gedeeld, bedroeg:

„bij	de	2951	besturen door huizittende armen	398,491
"	"	35	genootschappen tot ondersteuning van schamele armen	7,580
"	"	39	genootschappen van behoeftige kraamvrouwen	3,334
in	"	488	godshuizen	19,801
"	"	61	gast- of ziekenhuizen . . .	15,727
bij	"	163	armenscholen, uitsluitend bestemd voor behoeftige kinderen . .	57,396
"	"	2219	scholen, waarin, gemeenschappelijk met andere kinderen van behoeftigen worden onderwezen	80,560
"	"	37	bijzondere weekscholen, door genootschappen of particulieren bekostigd	4,286
"	"	94	zondagscholen, door genootschappen of particulieren bekostigd	8,414
"	"	117	kleine kinder- of bewaarscholen	17,100
"	"	37	werkscholen [illegible]	3,747
"	"	2	gestichten voor doofstommen . .	[illegible]
"	"	2	" " blinden	91
"	"	49	werkplaatsen van liefdadigheid .	8,628
"	"		koloniale inrigtingen der Maatschappij van Weldadigheid . .	9,900
			Te zamen . .	635,288

„Dit getal staat tot de bevolking (op 31 December 1851 groot 3,119,160 zielen) als 203,67 tot 1000."

„In 1850 was de reden 210,4 tot 1000."

„De vermindering van het cijfer dier reden strekt tot bevestiging der opmerking, dat de lasten van het armwezen in 1851, vergeleken met 1850, eerder af dan toegenomen zijn."

„Ter voorkoming van een verkeerd begrip der zaak, bij het beschouwen der genoemde getallen, worden wijders de volgende reeds vroeger gemaakte opmerkingen herhaald."

„*a.* Zeer vele personen zijn in twee of zelfs in meer der onderscheidene tabellen begrepen. Dit is het geval met allen die voor rekening van het bestuur voor huiszittende armen zijn verpleegd in godshuizen, gast- of ziekenhuizen, gestichten voor doofstommen en voor blinden, in werkplaatsen van liefdadigheid en in de koloniale inrigtingen der Maatschappij van Weldadigheid; met hen die [illegible] de laatstgenoemde inrigtingen zijn verpleegd; met de kraamvrouwen, verzorgd door daarvoor bestaande genootschappen en die tevens behooren tot de bedeelden van besturen voor huiszittende armen, of van genootschappen tot ondersteuning van schamele [illegible] gedurende korteren of langeren tijd in gast- [illegible] huizen zijn verzorgd; met degenen die [illegible] ben erlangd in de onderscheiden [illegible] van scholen, en die tevens, [illegible] hunne ouders, van besturen [illegible] schamele of van genootschappen [illegible] behooren tot armen onderstand [illegible] kinderen worden de bevolking [illegible] des jaars wegens ziekte verpleegd [illegible] verpleegd; en eindelijk [illegible] werkplaatsen van liefdadigheid [illegible] zonder daarin gehuisvest te zijn ge[illegible] die tevens in den loop des jaars, gedurende [illegible] of korteren tijd, van deze of gene [illegible] instellingen hulp hebben genoten."

„Ook zijn velen in het totaal begrepen, slechts gedurende een gedeelte van het jaar en dus tijdelijk

»ondersteund. Dit is met zekerheid bekend ten aanzien »der personen vermeld in de tabel voor de huiszittende »armen van 215,440, in de tabel voor de genootschappen tot het verleenen van onderstand aan behoeftige »kraamvrouwen, van 3,334 en in de tabel van de »gast- of ziekenhuizen van 15,727.«

»Dit is ook het geval met een meerder of minder »aantal van hen, die door al de andere soorten van »instellingen zijn geholpen. Daarvan kan b.v. ten bewijze strekken, dat van de bijna 10,000 personen in »de koloniale inrigtingen der Maatschappij van Weldadigheid verpleegd, niet minder dan 4,451 in den »loop des jaars daarin opgenomen of daaruit vertrokken »zijn, en dus slechts gedurende een gedeelte van 1851 »aldaar zijn verzorgd.«

»c. Voorts bevindt zich onder de verpleegden in »gods- en in gast- of ziekenhuizen een niet onaanzienlijk (niet met juistheid bekend) getal personen, die »niet tot de behoeftigen behooren, maar ten koste van »hen zelven of van hunne betrekkingen zijn verzorgd.«

»d. Eindelijk zijn er onder de leerlingen op de onderscheiden soorten der voormelde scholen, tot onderwijs »94,617, waarvan, zoo als men weet, de ouders niet »tot de bedeelden behooren.«

»Men mag dus uit de reden tusschen het totaal der »personen, op al de tabellen vermeld, en de bevolking »geenszins en zelfs op verre na niet besluiten, dat in »Nederland ruim een vijfde gedeelte dezer laatsten tot »de eigenlijk gezegde armen behoort.«

Wij zullen gelegenheid hebben, om de juistheid dezer opmerking nader te toetsen.

Wij hebben, in ons No. van gister, uit de *Arnhemsche Courant* overgenomen een artikeltje, waarin betoogd werd, dat de heer GROEN VAN PRINSTERER vroeger de stelling had verkondigd: *»l'égalité des cultes devant la loi civile est une abomination.« De Nederlander* van heden berigt, dat de *Arnhemsche Ct.* een verwijt van den heer THORBECKE aan de anti-revolutionnaire partij genomen heeft voor eene stelling van den heer GROEN. Ondanks het tegenovergestelde voorbeeld, dat *de Nederlander* dagelijks ten onzen aanzien geeft, haasten wij ons, deze blijkbare vergissing aan onze lezers te constateren, met de opmerking, dat alsnu het artikeltje van de *A. C.* moet geacht worden *niet* te zijn geschreven.

De heer JUNIUS — naamgenoot van een rood republikeinsch schrijver in Engeland — geeft eindelijk in den *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* het tweede van zijne beloofde artikelen over de »Ministriële verantwoordelijkheid«, die tot antwoord moeten strekken op onze artikelen vooral over de na-redevoering van den heer VAN RAPPARD.

Het slot van dat tweede artikel belooft nog een vervolg. Wij willen derhalve ons antwoord bewaren, tot dat de heer JUNIUS zijne taak ten einde zal gebragt hebben.

Eene enkele opmerking mogen wij evenwel reeds nu niet terughouden. Zij wordt gedaan juist om aan JUNIUS nog tijdig de gelegenheid te schenken daaraan — zoo het mogelijk zij — te gemoet te komen.

De heer JUNIUS wederlegt ons met geen enkel woord. Hij toont niet aan, dat onze bewijsvoering omtrent de leer der ministriële verantwoordelijkheid valsch is; hij bepaalt zich alleen met te vertellen, wat *hij* voor waar erkent; en 't spreekt van zelf, dat men, door te doen alsof door den tegenstander geen woord gezegd ware, wel altijd van weerszijden op denzelfden afstand blijven zal.

Daarentegen — hoezeer de stijl van den heer JUNIUS nog al gunstig afsteekt, bij de gewone taal van *de Nieuwsbode* — worden, in stede van de insinuatiën van den heer VAN RAPPARD te *bewijzen*, hetgeen die heer is schuldig gebleven, die insinuatiën met een verwonderlijk *àplomb* herhaald.

Eén voorbeeld slechts. De heer VAN RAPPARD zeide:

»Ik zal alleen wijzen op de verhouding tot de Tweede Kamer, waarin door het vorig Ministerie in *hoogst belangrijke wijzigingen* is toegestemd, zonder dat vooraf het goedvinden des Konings is kunnen gevraagd worden.«

Wij meenden, dat, onafhankelijk van de vraag: hoe ver een ministerie geacht kan worden bevoegd te zijn, om tijdens de discussien, wijzigingen in wetsvoorstellen toe te laten, het aangevoerde feit zelf *eene onwaarheid was*. Wij schreven.

Reeds in onze vorige artikelen hebben wij doen zien, hoe de heer VAN RAPPARD steeds *wijst*, in plaats van *bewijst*, en dus de eene insinuatie tracht goed te maken door de andere. Want waarom heeft de heer VAN RAPPARD zich niet beijverd, om bijv. slechts éénе »der hoogst belangrijke wijzigingen« op te noemen, waarin het vorig Ministerie heeft toegestemd, zonder dat vooraf het goedvinden des Konings is kunnen gevraagd worden? Wanneer wij spreken van het vorig Ministerie, dan bedoelen *wij* de afgetreden Ministers, die als mannen van eer, hunne beginselen zijn getrouw gebleven, die elkander niet verloochend hebben door *daden*, na eensgezind te zijn geweest door *onderteekening*; en die noch hunne ambtgenooten, noch vroegere overtuiging, uit liefde voor het behoud eener ministeriële portefeuille, hebben verzaakt. Dat zal ook de heer VAN RAPPARD goedkeuren; want zijne insinuatiën gelden immers *uitsluitend* den heer THORBECKE? En dan is ons geen enkel voorbeeld bekend, waarin dat Ministerie heeft toegestemd *in de verandering van een beginsel*, waarop eene wet rustte; want dit alleen zal wel »als eene hoogst belangrijke wijziging« kunnen beschouwd worden. De heer THORBECKE was er geen Minister naar, om de eens ontworpen »beginselen« los te laten en door anderen te doen wijzigen; en nimmer is er een Minister geweest, die aan *de beginselen* zijner wetsvoordragten strikter vasthield dan hij. Een betoog daarvan komt ons ten eenemale overbodig voor.

Wat doet nu de heer JUNIUS, nadat hij van 6 Jan. tot 8 Februarij op dit ons betoog heeft zitten turen? Hij herhaalt eenvoudig *de onwaarheid*, die de heer VAN RAPPARD zich veroorloofde.

Eveneens veinsdet gij niet te weten, dat er in ontworpene wetten, wijzigingen door de Ministers buiten toestemming des Konings zijn ingewilligd, dat de heer VAN RAPPARD almede ten laste van het vorige bewind had ingebragt. Het feit is nogtans van algemeene bekendheid, en heeft door de afwijking van vroegere gewoonte, meermalen de aandacht getrokken. Men trachtte het dan te vergoelijken met de later onontbeerlijke bekrachtiging der aangenomen wetten door den Koning; doch wie bevroedt niet dat zijne achteraankomende instemming met de tusschen de Kamer en de Ministers bepaalde amendementen der wetten, niet stellig aantoont dat de Koning ze altijd waarlijk goed achtte. Immers kon hij in geval van het tegendeel, moeijelijk zijne bekrachtiging onthouden, zonder telkens botsing tusschen de onderscheidene takken van wetgeving te veroorzaken, en het tot stand brengen der wetten te belemmeren.

Wanneer dit feit inderdaad van »zoo algemeene bekendheid« ware, dat het »meermalen de aandacht heeft getrokken« waarom heeft de heer VAN RAPPARD dan niet één enkel voorbeeld aangegeven; waarom vindt de heer JUNIUS, van 6 Januarij tot 8 Februarij, in het Bijblad niet één van die *»hoogst belangrijke wijzigingen«* waarin buiten weten des Konings zou zijn toegestemd?

In plaats van eene »onwaardige insinuatie« te herroepen, meent ook de heer JUNIUS, dat het herhalen daarvan op onvergeeflijke wijs, veel beter is. Het oordeel over dusdanige handeling, behoeft door *ons* niet te worden uitgesproken.

Maar méér nog dan dit alles, is de curieuse omstandigheid, dat ministriële Couranten het vorig Ministerie betichten van eene handeling, en daarop eene scherpe afkeuring bouwen, die juist door het tegenwoordige Ministerie is volbragt.

Heeft ooit eenig Ministerie, welk dan ook, zoo vele »hoogst belangrijke wijzigingen« staande de discussie, dus buiten toestemming des Konings, toegelaten, in een wetsontwerp, als het Ministerie DONKER-VAN HALL in de wet op de kerkgenootschappen? Hoofdbeginselen werden er losgelaten; andere, geheel daartegen overgestelde werden daarvoor in de plaats gezet; de wet kwam als een lapwerk tot stand, waarvan de grondkleur niet meer was te herkennen.

Naar het schijnt, verwacht zelfs de »tegenovergestelde rigting« niets anders van het tegenwoordig ministerie; want reeds nu is door het orgaan, dat de insinuatiën van den heer VAN RAPPARD zoo gretig opnam, de verwachting uitgedrukt: dat de wet op het *armbestuur* tot stand zal komen, ten gevolge van *»belangrijke* wijzigingen BIJ de discussien.«

De *Utrechtsche Provinciale en Stads-Courant* neemt uit *de Indiër* over de beschouwing, die geleverd is bij het zien van het portret van den edelen neger SIMAO. Het is *»de Grondwet«*, van wie deze beschouwing afkomstig is, en daarom nemen wij de vrijheid eene opmerking te maken aan de *Utrechtsche Courant*. Zij laat het overgenomene artikel door deze regels volgen:

Wij nemen dit art. uit den *Indiër* over. Het is eene nieuwe bijdrage voor de waarheid, dat de Neger mensch is, die even als wij allen met het volste regt naar eene vrijheid haakt, welke hem door zoovele duizenden wordt toegewenscht, en waarvoor thans zoozeer geijverd wordt.

Het is echter niet te ontkennen, de woorden van den *Indiër* »de mensch, als hij vrij kan handelen, is steeds waardig den naam van *mensch* te dragen,« geven ons aanleiding tot de opmerking, dat men aan den eenen kant ijvert, om de slavernij te doen ophouden, welke men aan de andere zijde weder invoert. »Schenk den Neger zijne vrijheid terug,« roepen toch de tegenwoordige afschaffers van alles, waar zij zelf geen gebruik van maken; »doch leg de vrijen aan allerlei soort van knellende banden.« Is dat consequent? Kan men ten opzigte van het laatste dan wel het beweren als waarheid aannemen, dat men werkelijk uit menschlievendheid het genot van anderen afschaft, omdat dat genot wordt misbruikt? — Dan is de mensch zeker *niet* »waardig den naam van mensch te dragen als hij vrij is,« en men bevordere de slaven-emancipatie niet, want ook de slaven zullen hunne vrijheid spoedig kunnen misbruiken.

Het komt ons nog al eenigermate duister voor, wat met deze regelen bedoeld wordt.

Wie en *wat* heeft de *Utrechtsche Courant* op het oog? Eenige nadere ontwikkeling zou ons waarlijk niet onaangenaam zijn; en gewis zal de *Utrechtsche Courant* in staat en genegen zijn, om hare denkbeelden omtrent dit punt nader toe te lichten.

Buitenland.

ENGELAND.

Het Instituut van Schoone Kunsten van Ierland h aan den heer C. van der Maeren, voormalig regter i regtbank van koophandel te Brussel, den titel gescho van corresponderend lid voor Belgie en Nederland.

Die instelling beijvert zich op dit oogenblik, om groot ontwerp te verwezenlijken; het bestaat daarin, te Dublin een prachtig museum op te rigten, en nationale galerij voor schilder- en beeldhouwkunst da stellen, zoo van oudere als van nieuwere meesters. R zijn de leden van dat instituut er in geslaagd, om, het uitleenen van stukken uit hunne bijzondere galeri eene fraaije verzameling van kunstgewrochten bijee brengen. Belgie wordt daarbij, dank zij de zorgen zijnen Koning, op eene waardige wijze vertegenwoord daar Z. M. aan het bedoelde instituut heeft toevertro de groote stukken van de Belgische school, die op de gemeene tentoonstelling van Dublin met zoo grooten b werden beschouwd.

FRANKRIJK.

De Engelsche dagbladen hebben mede...
Caledonia in naam van Frankrijk was in bezit genom Dat berigt scheen in Engeland weinig genoegen te heb gegeven, vooral omdat dit in de nabijheid der Brits bezittingen gelegen is. De *Moniteur* heeft die tijding even nog niet bevestigd, zoodat zij nog niet als zeker schouwd wordt.

Thans wil men wederom weten, dat het bevel o het leger in de Levant aan prins Napoleon zal wor opgedragen. De Keizer moet daarmede een tweeledig beoogen: in de eerste plaats voorspelt hij zich eene g uitwerking van het stellen van een »Napoleon« aan hoofd der expeditie in het Oosten, en in de tweede pl zou hij dus den naijver bij de verschillende Gene voorkomen, die zich anders gevoelig mogten betoonen de een boven den anderen wierd voorgetrokken.

ZWITSERLAND.

De algemeene Raad houdt zich, sedert eenige dagen zittingen met gesloten deuren bezig, met te beraads over het geschilpunt met Oostenrijk. Die beraadslag waren den 4den dezer bij het vertrek van de post niet geeindigd. Intusschen scheen de aanneming va gedane voorstellen, door eene daartoe bestemde comm niet twijfelachtig. Ingevolge die voorstellen wordt besluit van de algemeene vergadering van 2 Aug 1853 waarbij aan het uitvoerend bewind onbepaalde magt en een onbepaald krediet verleend is, op n bevestigd.

Die vergadering drukt evenwel den wensch uit, ... tegenwoordige om heden, eene eervolle oplossing van het geschilpunt Oostenrijk tot stand te brengen.

ITALIE.

Brieven uit Italie houden in, dat men in eene ge gisting in verscheiden streken, bijzonder in Lomba en in Midden-Italie, opmerkt. Men houdt het niet onmogelijk, dat het kabinet van Sardinië eenige wij zal ondergaan, ten einde het te versterken, vooral het oog op de gevolgen, welke de tegenwoordige ver kelingen in Europa konden te weeg brengen.

TURKIJE.

Uit de laatst ontvangen telegraphische depêches b dat de heer von Kisseleff, Russisch minister bij het van Frankrijk, vergezeld van zijnen legatie-raad en z secretaris, gisteren, Dingsdag morgen, van Parijs te Br aangekomen, en aan het hôtel de *Belle-Vue* afgestapt

Wat den heer von Brunow, Russisch gezant te Lon betreft, deze had, volgens de laatste berigten, die h stad nog niet verlaten, maar was op het punt om daar te vertrekken. Waarschijnlijk zal dit, even als zijn ambtgenoot te Parijs, Maandag avond hebben p gehad. — Te Londen was gisteren het berigt ontvan dat de Engelsche en Fransche ambassadeurs uit Peters zijn teruggeroepen, welk berigt op den stand der b prijzen eenen nadeeligen invloed heeft uitgeoefend. zitting van het Hoogerhuis heeft de aangekondigde pellatie van lord Clanricarde geen gevolg gehad, m tot later uitgesteld. Intusschen heeft de minister buitenl. zaken, lord Clarendon, bij deze gelegenheid klaard, dat de laatstelijk door Rusland gedane voors als onaannemelijk beschouwd zijn. De *Times* heeft we berigten uit Weenen van Maandag jl., volgens welke het kabinet van Petersburg de voorstellen der conf voor onbevredigend had verklaard. De Keizer van R had geweigerd eene bemiddeling tusschen hem en T aan te nemen. Wel bewilligt hij er in, dat de Sult gezant naar Petersburg zende, om nader te onderha De gezanten der conferentie zijn uitgenoodigd v aanbod aan hunne onderscheidene hoven kennis te

Behalve deze telegraphische depêches wordt in d nistriële bladen van Parijs met ophef melding gema den overtogt over den Donau te Oltenitza, door Pacha aan het hoofd van eene aanzienlijke krijgsm werkstelligd, welke stap ernstige gevolgen voor de zou kunnen opleveren. De Turksche opperbevelheb door deze stoute beweging, die hij door een co 50,000 man zou hebben doen uitvoeren, er in zijn, om het Russisch leger te verdeelen, daar de vleugel van hetzelve voor Krajowa nabij Kalefat, vleugel bij Galatz en het centrum te Bucharest st Oltenitza slechts twee of drie dagen van deze

verwijderd is, terwijl Krajowa en Galatz op grooteren afstand daarvan gelegen zijn, zou Omer-Pacha aan het hoofd van zijne 50,000 man op Bucharest kunnen marcheren, de hoofdmagt van het Russische leger, dat, wat de getal-sterkte aangaat, veel geringer is, vernielen, zich van de hoofdstad van Wallachije meester maken, dan de regter- en vervolgens de linkervleugel overvallen en bemeesteren, en alzoo het Russisch leger, dat Wallachije bezet, stuksgewijze kunnen vernielen. Teregt merkt de *Indépendance* op, dat dit ontegenzeggelijk een zeer welberaamd ontwerp is, maar dat het niet alleen nog niet verwezenlijkt is, maar dat het dit zelfs vooreerst wel niet schijnt te zullen worden. Ook is het berigt van den overtogt van den Donau door de Turken nog niet officieel bevestigd; zoowel nopens de legermagt, die de rivier zou overgetrokken zijn, als ten aanzien van de verdere bijzonderheden, moet men dus nadere inlichtingen afwachten.

Het niet slagen van de pogingen van den graaf Orloff bij de twee groote Duitsche mogendheden, om deze te doen besluiten zich bij een bepaald verdrag tot eene volstrekte onzijdigheid te verbinden, en het berigt van de eenstemmigheid der Weener conferentie, om de tegenvoorstellen van Rusland af te wijzen, hebben ter beurze van Parijs van Maandag jl. tot eene nieuwe rijzing der prijzen geleid, welke niet gestuit is geworden door de zekerheid, dien dag verkregen, dat de heer von Kisseleff, des avonds Parijs zou verlaten. Het levert een nieuw bewijs op, hoe weinig men uit den invloed van gebeurtenissen op den stand der beursprijzen rekenen kan. Men verwachtte, dat het ophouden der diplomatische betrekkingen, tusschen Rusland en Frankrijk en Engeland, daling zou doen ontstaan. Intusschen zijn zij op den dag van het vertrek gerezen. Zoo worden schier dagelijks de verwachtingen en de voorzeggingen nopens het Oostersche vraagstuk verijdeld.

De terugroeping der ministers van Frankrijk en Engeland bij het hof van St. Petersburg, is een onvermijdelijk gevolg van het terug-ontbod der Russische ministers van Parijs en Londen. Het is echter van gewigt te doen opmerken, dat volgens de *Times* de terugroeping van een gezant geene oorlogsverklaring uitmaakt. Het eenvoudig vertrek van ministers brengt den oorlog niet te weeg. Zoodra het personeel van het Russische gezantschap den minister zal gevolgd, en deze beambten de beide steden verlaten zullen hebben, hetgeen in weinige dagen het geval zal zijn; zal zoowel te Londen als te Parijs de Consul-Generaal van Rusland belast blijven met de behandeling van alle zaken den handel betreffende. Die agent zal eerst dan zijne betrekking nederleggen wanneer de oorlog tusschen de mogendheden zal zijn verklaard. Sommigen hopen nog, dat het zoover niet komen zal en dat Keizer Nicolaas, de eenstemmigheid der mogendheden om zich tegen zijne vorderingen te verklaren inziende, eindigen zal met aan de wenschen van Europa toe te geven en de voorstellen, welke hem gedaan zijn aan te nemen. Andere daarentegen, en naar het schijnt beter onderrigting verwachten, dat de overeenstemming der vier mogendheden ten gevolge hebben zal, dat de strijd zich bepalen zal tot de streken, waar die reeds is uitgebroken, maar dat zij den Czaar geenszins zal doen terugtreden. In allen gevalle, en zonder in de duistere toekomst te willen lezen, kan men niet ontkennen dat in de tegenwoordige overeenstemming der vier mogendheden een voorname grond gelegen is om zich nopens de gevolgen van den krijg eenigermate gerust te stellen. Het verdient daarbij opmerking, dat blijkens een schrijven uit Weenen van den 4 dezer, aldaar het gerucht in omloop was dat Oostenrijk en Pruissen hunne bemiddeling hadden aangeboden in het dreigend geschil, dat zich tusschen Rusland en de twee groote westersche mogendheden heeft opgedaan; zoodat het vertrek van de onderscheidene ministers den loop der onderhandelingen niet zou afbreken. Ook dat berigt verdient echter allezins nadere bevestiging. De *Patrie* deelt mede, dat een Engelsche zeeofficier met eene bijzondere zending is belast naar de verschillende havens der Noordzee; hij zou zich op het stoomschip *de Hekla* inschepen. Het gerucht blijft te Parijs in omloop, dat de ligting van 1853 onder de wapenen zou worden geroepen. In den tegenwoordigen stand van zaken levert dat berigt volstrekt niets onwaarschijnlijks op.

— In een bijzonder schrijven uit Parijs van 6 dezer, wordt gesproken over de kansen van den oorlog en inzonderheid over de houding, welke Oostenrijk ten aanzien van Rusland zal aannemen. Daarin wordt gezegd, dat, naarmate Rusland voorwaarts getreden is, het kabinet van Weenen aan zijne waarschuwingen en aan zijne pogingen een meer ernstig aanzien heeft gegeven. Het heeft het binnenrukken in de Vorstendommen en de bezetting daarvan door het Russische leger nadrukkelijk afgekeurd. Bij het onderhoud, dat tusschen de keizers van Rusland en Oostenrijk heeft plaats gehad, heeft keizer Frans Joseph aan den Czaar te kennen gegeven, dat hij zijne staatkunde en zijne onderneming tegen Turkije niet goedkeurde; dat vermits hij zich daarmede niet konde vereenigen, hij alzoo het Oostenrijksch leger niet ter beschikking dier staatkunde zou stellen; en dat, indien ongelukkig de oorlog moest uitbarsten, hij slechts de belangen van zijn keizerrijk en geheel eene Duitsche staatkunde volgen zou. De weigering van den keizer van Oostenrijk, om keizer Nicolaas in zijne staatkunde nopens Turkije te volgen, of om aan den oorlog deel te nemen, die daaruit kon voortvloeijen, was stellig en bepaald. Toen dat onderhoud plaats had, werd keizer Frans alleen gedreven door het gevoel van zijn regt en van zijne pligten jegens zijnen staat. Hij werd niet gedrongen door de nog niet gebleken openbare meening van zijn land, noch door de twijfelachtige besluiten van Pruissen, noch door de toen nog niet geheel tot-stand gebragte vereeniging van Frankrijk en Engeland. Het gevolg daarvan is, dat de keizer van Oostenrijk door geene diplomatieke tusschenkomst tot een ander besluit zal komen, dan dat hetwelk hij aan den keizer Nicolaas in persoon uit vrijen wil heeft medegedeeld. Sedert de bijeenkomst te Olmutz heeft keizer Frans zijne wijze en voorzigtige staatkunde gevolgd en volgehouden; alle zijne woorden en handelingen kwamen met die staatkunde overeen. De kabinetten van Parijs en Londen werden geheel op de hoogte daarvan gehouden. Er heeft geen enkel oogenblik twijfel nopens de staatkunde van Oostenrijk bestaan; genoemde kabinetten behoefden ten aanzien der zending van den graaf Orloff, niet gerust gesteld te worden, daar het hun bekend was, wat zij te wachten hadden van de getrouwheid des Keizers van Oostenrijk en van zijne regering, ten opzigte der genomen besluiten. Sedert vijf maanden kent men die bijzonderheden in al de kanselarijen, in de geheele staatkundige wereld. De kabinetten van Frankrijk en Engeland, en zij, die uit officiele bronnen putten, weten het, dat Oostenrijk en Pruissen hun besluit hebben kenbaar gemaakt, om hunne legers niet aan die van Rusland te verbinden. Men zal moeten toestemmen dat dit, in den algemeenen toestand van Europa, eene zaak van groot gewigt is. Men moet daaruit echter geenzins afleiden, dat Oostenrijk en Pruissen onmiddellijk tegen Rusland zullen te velde trekken, of dat eene vordering daartoe spoedig ingang vinden zal.

Maar voor het tegenwoordige boezemt hunne houding gerustheid in, en voor de toekomst laat men aan de twee groote Duitsche mogendheden, de zorg over om, overeenkomstig hunne belangen en hunne regten, hunne vrijheid en hunne waardigheid, zich te bewegen, wanneer zij dit raadzaam mogten oordeelen. Zij zullen zelven gevoelen, dat zij door den loop der gebeurtenissen daartoe genoopt zullen worden, en het zou onvoorzigtig zijn, door ongeduld te betoonen en door aan de kabinetten verwijten toe te voegen, hen te willen noodzaken dadelijk met Frankrijk en Engeland in den krijg ééne lijn te trekken. Door zoo te handelen, zou men hen kunnen kwetsen en hunne medewerking voor het vervolg verbeuren

Binnenland.

's Gravenhage, 8 Februarij.

WEENEN, Dingsdag, 7 Februarij. Baron Budberg, Russisch gezant te Berlijn, is heden hier aangekomen.

—

LONDEN, Woensdag 8 Februarij ten 12 ure. Baron Brunow is nog niet vertrokken.

—

Z. M. heeft benoemd tot advocaat-gen. bij het prov. geregtshof in Noordbrabant, Mr. J. B. baron van Hugenpoth tot den Berenclaauw, thans officier bij de arr.-regtbank te Eindhoven, en tot officier bij de arr.-regtbank te Eindhoven, Mr. J. P. van Blarkom, thans regter in de arr.-regtbank te 's Hertogenbosch.

—

Z. M. heeft benoemd: tot tweeden commissaris van politie te Groningen E. J. Muller, thans adj.-commies ter griffie van het prov. bestuur van Groningen; tot vice-president der arrond.-regtbank te Rotterdam, Mr. W. L. Thompson, thans regter in die regtbank, en tot lid van het hoog militair geregtshof Mr. B. van Dorp, oud directeur van politie in het 3de district.

—

Z. M. heeft P. Steensma, op zijn verzoek, ontslagen uit zijne betrekking van notaris te Minnertsga.

—

Z. M. heeft goedgekeurd de door de kiesvergadering te Meppel uitgebragte benoeming op J. L. Hillesum, rabbijn te Meppel, tot opperrabbijn voor het synagogaal ressort van Drenthe.

—

De *Nederlander* verneemt, dat er door het Ministerie niet aan *verminderen* van belasting, maar aan *vermeerderen* der uitgaven van Oorlog en Marine gedacht wordt.

Bij het geven van het berigt, doet *de Nederlander* zelf de vraag: of het wel waar zou zijn?

De heer J. F. Oltmans, die onder den naam van J. van der Hage de voortreffelijke romans *de Schaapherder* en het *Slot Loevestein* heeft geschreven, is eergisteren te Amsterdam overleden.

---

* Den 31 Januarij ll. is alhier, in den ouderdom van ruim 61 jaren, overleden de heer T. Lucassen, ridder der Militaire Willemsorde en der Orde van den Nederl. Leeuw, gepensioneerd kolonel en chef der militaire administratie van het O. I. leger.

---

* Men verneemt, dat de vernietiging der verordening op het rijden met wagens, rij- of voertuigen enz., door den gemeenteraad alhier in de zitting van den 27 Dec. 1853, met eene overgroote meerderheid (24 tegen 5 stemmen) aangenomen, in de *eerste* plaats zou zijn voorgesteld, op grond, dat het de bedoeling van den wetgever niet kan zijn geweest, bij art. 162 der gemeentewet, eene zoo ruime gelegenheid tot het uitspreken van verbeurdverklaring te schenken, maar veeleer om, behalve de straffen, waarmede art. 161 bedreigd den gemeenteraden de bevoegdheid te geven, om bij policie-overtreding, voorwerpen gevaarlijk te achten voor de gezondheid der ingezetenen, of voor de algemeene veiligheid, ze doen verbeurd verklaren of vernietigen; en in de *tweede* plaats, omdat de artikelen 1 en 3 der verordening in strijd zouden zijn met de eerste beginselen van ons Staats- en Strafregt en deze alzoo strijdig zouden moeten worden beschouwd met de algemeene wet en het algemeen belang, omdat iedere ingezeten gelijk is voor de wet en dat de straffen moeten zijn geevenredigd aan de overtreding hetgeen in [illegible] verordening niet in het oog zoude zijn gehouden, [illegible] verordening wel de bevoegdheid geeft, om *hand-* en *kruiwagens*, doch geene *rijtuigen* en *paarden* verbeurd te verklaren, welk laatste men trouwens meent, dat wel nooit de bedoeling der wet zal zijn. Met belangstelling wordt 's Konings beslissing in deze aangelegenheid te gemoet gezien. Mogt de vernietiging volgen, dan zullen vele nuttige bepalingen van de algemeene verordening, aan welker zamenstelling de kundige en werkzame leden van de commissie (waarin ook de tegenwoordige minister van justitie zitting heeft gehad) zoo veel tijd hebben besteed, naar men verneemt, dienen te vervallen of te worden omgewerkt.

---

* Men verneemt, dat de afdoening der voorstellen tot wijziging van gemeentelijke belastingen door Z. M. den Koning is verdaagd tot het einde van April e. k.

Volgens opgaven van het Min. van Finantien, is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen, over de maand Januarij jl. op nieuwe rekening ontvangen aan suiker-accijns in hoofdsom, opcenten en zegel, een bedrag van *f* 73,296.06.

Men verneemt, dat eene Engelsche compagnie bij het stedelijk bestuur van Hoorn pogingen aanwendt, om eene stoomvaart van die stad op Londen te kunnen openen.

De *Staatscourant* deelt van wege den minister van Binnenlandsche zaken, mede, dat het maximum van een enkelvoudig berigt voor verzending *naar en door* Baden, langs de Duitsche lijnen, bepaald is op 25 woorden. Verder zijn de volgende kantoren geopend, over Belgie: van 's Gravenhage naar Appenweier, in Baden *f* 9,60; naar Clermont Ferrand in Frankrijk *f* 8,40; naar Dinglingen in Baden *f* 9,60; naar Morat in Zwitserland *f* 10,80; naar Mulheim in Baden *f* 10,80; naar Pos in Baden *f* 8,40; naar Pola in Oostenrijk *f* 10,80; over 's Gravenhage; naar Merthyr en Yeovil in Groot-Brittannie *f* 4,50. Van Dordrecht, Gorinchem en Rotterdam zijn de prijzen dezelfde, behalve naar Engeland, hetgeen *f* 5,00 kost. Van Amsterdam, Utrecht en Arnhem betaalt men *f* 1,20 meer voor alle berigten over Belgie; voor die over 's Gravenhage betaalt men van Amsterdam en Utrecht ook *f* 5, en van Arnhem 50 cts. meer.

De *Utrechtsche Courant* meldt, dat de jaarwedde van den buitengewonen hoogleeraar Dr. L. C. van Goudoever verhoogd is tot *f* 1600, en dat aan den buitengewonen hoogleeraar Mr. J. B. Eintelo de Geer, tot dusver onbezoldigd, eene jaarwedde van *f* 1000 is toegekend.

---

* De Minister van Binnenl. zaken heeft ter kennisse van het publiek gebragt, dat bij den boekhandelaar G. J. Mingelen (firma van Weelden en Mingelen,) te 's Gravenhage, en door diens tusschenkomst in de voornaamste gemeenten des Rijks, tegen den prijs van *f* 2.50 het exemplaar is verkrijgbaar gesteld van het werk getiteld: *Statistisch Jaarboekje voor het koningrijk der Nederlanden, Derde Jaargang, uitgegeven door het Departement van Binnenlandsche Zaken.*

---

* De door de Nederlandsche regering naar de tentoonstelling te Dublin opgezonden voorwerpen, welke afkomstig waren van het koninklijk kabinet van zeldzaamheden, zijn van daar alhier in de beste orde terug ontvangen. Aan die collectie werd te Dublin de meeste lof toegekend wegens het zeldzame en vreemdsoortige van die voorwerpen.

Men verneemt, dat de luit. ter zee 1ste kl. Engelsman Keijnhens, van Z. M. fregat *Palembang*, benoemd is tot tijdelijke inspecteur van het loodswezen voor de Friesche gaten, der residentie Groningen.

Aan een particulieren brief uit Paramaribo, dd. 4 Jan. ll. ons welwillend afgestaan, ontleenen wij het volgende:

„De per het transportschip aangebragte Chinezen zijn thans, nadat er eenige kleine onaangenaamheden zijn voorgevallen, aan den veldarbeid gegaan; de hooge daggelden, die zij verdienen, maken het voor particulieren onmogelijk, het voorbeeld van het Gouvernement te volgen.

„Ten opzigte der emigranten van Madera, kan ik u slechts mededeelen, dat ik onlangs bij den heer J. Lyon, op de plantaadje *Susannesdaal* een bezoek brengende, hen weltevreden en met lust den arbeid heb zien verrigten. Sommigen van hen waren bij mijn bezoek juist bezig met het aandragen van [illegible], waarin zij [illegible] toegaven.

„Uit het werkregister bleek ook, dat zij reeds eene tamelijke taak afwerkten, vooral als men daarbij in aanmerking neemt, dat zij aan die soort van arbeid nog niet gewoon zijn. Van hen die op Boxel en Katwijk [illegible] kan ik u weinige bijzonderheden mededeelen, [illegible] dat op Katwijk reeds verscheidene [illegible]

* In November 1851 had er [illegible] aanhaling plaats, welke tot [illegible] Zekere schipper had [illegible] De Gem[illegible] volgens zijne [illegible] Naar hun oordeel moesten [illegible] tot ontduiking van was [illegible] verbaal opgemaakt; de vaten 's lands [illegible] de schipper werd voor de [illegible] Er volgde echter eene vrijspraak [illegible] bevestigd door het prov. geregtshof in Noordbrabant bij een arrest, waartegen de Minister van Financiën te vergeefs het middel van cassatie beproefde. (Zie *Weekblad van het Regt* nº. 1430 en 1439). Nu moesten de gevolgen der verkeerde aanhaling worden geregeld. Omtrent alle overige punten kwam men overeen, maar één enkel bleef er in geschil. De schipper vermeende, niet alleen

regt te hebben op de vergoeding van één percent 's maands der waarde van het geraisiseerde vocht, maar daarenboven op de vergoeding van de vermindering in quantiteit, in qualiteit en in sterkte, welke het geraisiseerde zou blijken te hebben ondergaan. Het regt op deze laatste vergoeding werd betwist door den Min. v. Financien op grond van art. 244 der algemeene wet van 26 Aug. 1822 (Stbl. n°. 38) die beweerde met de schadevergoeding van één percent 's maands te kunnen volstaan.

In de teregtzitting der arrond. Regtb. te 's Gravenhage van den 24 Januarij ll. werd de vordering van den schipper ontwikkeld en toegelicht door den advokaat Mr. Metman, en bestreden door den Rijks-advokaat Mr. Delprat. Gister nam de Officier van Justitie, Mr. Alsche, conclusie, strekkende tot toewijzing der vordering voornamelijk op grond: dat art. 244 voornoemd alleen spreekt van schade, wegens verkeerde aanhaling, doch niet van schade, wegens vermindering of van het te niet gaan van het goed, en dat de laatstbedoelde schade dus door de betaling van één percent 's maands der waarde van de aangehaalde goederen niet wordt vergoed; dat dit gevoelen versterkt wordt door art. 213 der gezegde wet, vermits aldaar wordt gesproken van verkoop van goederen, die aan spoedig bederf onderhevig zijn en dat de administratie alzoo twee verpligtingen heeft te vervullen, namelijk 1°. de betaling van één percent voor het aangehaalde, en 2o. de vergoeding voor de vermindering gedurende den tijd dat de aanhaling heeft geduurd. De Regtbank zal den 7 Maart uitspraak doen.

Silvio Pellico, die zich door zijne geschriften eene algemeene bekendheid heeft verworven, is in den nacht van den 31 ll. op den 1 dezer te Turin overleden.

Hij was in het jaar 1780 te Saluzzo, in Piemont, geboren, en genoot zijne opvoeding in Pignerol, alwaar zijn vader eene zijdenfabrijk had. Ook deze had zich door de uitgaven van Lyrische gedichten bekend gemaakt. Van zijn zestiende jaar woonde *Silvio* in Lyon bij een zijner bloedverwanten; gedurende zijn verblijf aldaar, werd hij door het lezen van *Ugo Foscolo's* gedicht «*I Sepolcri*» zoodanig ingenomen, dat hij zich onmiddellijk naar Milaan begaf, om hem te leeren kennen, en weldra sloot hij met dezen dichter en met *Vicenze Monti* de innigste vriendschap; later werd hij gouverneur der zonen van den graaf *Lambertenghi*, wiens huis toen ter tijd de verzamelplaats was der geleerdste mannen van Italie. Hier gaf hij zijne treurspelen *Laodamia* en *Francesco da Remini* uit en eene vertaling van *Byron's Manfred;* daarna begon hij, onder medewerking van met hem naar hetzelfde doel strevende mannen, zijn vrijzinnig tijdschrift: «*Il Conciliatore.*» In het jaar 1820, verdacht van carbonarismus, werd hij naar S. Margherita gebragt, in het begin van 1821, te Venetië, in de gevangenis (*i piombi*) geworpen, en in 1822 naar het eiland San Michele gevoerd, waarna hem te Venetië, openlijk op een schavot zijn [illegible] eene vijftienjarige gevangenschap op den Spielberg veranderd werd. Hier bleef hij van Maart 1822 tot Aug. 1830. De geschiedenis van zijn aldaar doorgestaan lijden, is door zijn in 1833 te Parijs uitgegeven werk: «*Le mie prigioni*» wereldkundig geworden. Zijne gezondheid was in dien kerker geheel ondermijnd. Zijne «*Opere*» werden in 1831 te Padua uitgegeven; daarop volgenden in 1832 drie nieuwe treurspelen, in 1834 een vierde «*Tommaso Moro.*» en in 1837 eene verzameling zijner «*Opere inedite.*» *Chiala* te Turin, gaf in 1852 zijne levensbeschrijving «*vita di Silvio Pellico*» uit. *Pellico* was van een zeer innemend doch zwak karakter, en hij oefende meer invloed door de deelneming van anderen dan door grootsche denkbeelden en daden.

Leiden, 8 Februarij. Laatstleden Zaturdag avond is aan het wachthek van den Spoorweg onder Sassenheim een vreeselijk onheil voorgevallen. De wachter door het stilstaan zijner klok misleid, komt bij het naderen van den laatsten trein van Amsterdam, een oogenblik te laat zijn [illegible] uit, wil nog de hekken openzetten, 't geen hem van het eene gelukt, doch bij het andere overvalt hem de locomotief en werpt hem een eind verre, dood neder. De ongelukkige laat eene weduwe en zes kinderen na. (*L. C.*)

Nieuwe-Diep, 7 Febr. Het état-major van het transportschip *Merwede*, dat, zooals wij gemeld hebben, eergister hier van Curaçao is binnen gekomen, bestaat uit: [illegible] ter zee M. C. van Vreeland, bevelhebber; de luit. ter zee 1ste kl. C. J. G. Storm van 's Gravesande; de luit. ter zee 2de kl. J. A. H. Hugenholtz, F. H. P. van Alphen en G. F. C. Rose; den off. van gez. 2de kl. M. J. P. van Prooijen; den off. van adm. 2de kl. M. J. Carlier en de scheepsklerken A. C. Jager en B. L. van Daalen Wetters.

Utrecht, 7 Febr. Ofschoon niet officieel, wordt hier toch als vrij zeker opgegeven, dat door de heeren Curatoren op het tweetal voor den professoralen zetel aan deze academie voor de kerkhistorie zijn gebragt de heeren Moll, hoogleeraar te Amsterdam, en ter Haar, predikant te Amsterdam. Van eene andere zijde schijnt er ook sprake te zijn van Ds. Diest Lorgion, en is zelfs Ds. Meijboom genoemd. Alle deze namen strekken ten bewijs, dat de plaats van den ons zoo plotseling ontvallen hoogleeraar Roijaards op eene waardige en voor de wetenschap gelukkige wijze zal vervuld worden. (*U. C.*)

◁ **Amerongen**, 7 Februarij. In de 11de gisteren avond alhier gehouden voorlezing over landbouw en daarmede in betrekking staande wetenschappen, sprak de heer Mulder over de verbetering van grond in 't algemeen, door werktuigen en bemesting; in aanmerking nemende deszelfs natuurkundige geaardheid en de verschillende bestanddeelen.

Na afloop dezer lezing is in eene door Landeigenaren en belangstellende particulieren gehouden vergadering het plan gevormd tot oprigting eener maatschappij ter bevordering hoofdzakelijk der Tabaks-cultuur; een plan, dat wij, als van groot belang voor deze Gemeente en de omstreken zijnde, ten volle moeten toejuichen, daar toch de kweeking van tabak, een hoofdmiddel van bestaan in deze streken uitmakende, nog veel verbetering en uitbreiding ondergaan kan.

⌓ **Apeldoorn**, 6 Febr. De landbouwcourant heeft eenigen tijd geleden eene beschrijving gegeven van de konijnenteelt, zooals die in Belgie en elders wordt gedreven. Deze teelt is daarbij voorgesteld als eene winstgevende zaak, inzonderheid voor lieden uit den min gegoeden stand; de konijnen in Belgie zijn uitnemend vruchtbaar, bereiken eene zwaarte van 6 tot 9 ned. p. en worden te Londen gretig tot goede prijzen van de markt genomen. Z. M. de Koning in deze zaak wederom een voorbeeld willende geven, heeft een honderdtal konijnen doen aankoopen; deze dieren zijn gister namiddag reeds op het Loo aangekomen.

— Men verneemt dat de [illegible], de begrooting der ontvangsten en uitgaven over 1854, heden heeft verhoogd met eene som van *f* 979, tengevolge der regeling van de jaarwedden der heeren Burgemeester, Wethouders en Secretaris, benevens het besluit tot het aannemen van presentiegeld door de raadsleden.

‖ **Nijmegen**, 7 Februarij. Heden is herpacht het regt tot het heffen van veer- en overvaartgeld op het gemeenteveer over de rivier de Waal voor deze stad, en wel voor den tijd van drie achtereenvolgende jaren, waarvan pachter is gebleven, de heer P. H. Maurits te Lent, voor eene som van *f* 8400 's jaars, nadat eenige veranderingen in de abonnementsgelden voor diligences op *f* 50 's maands en *f* 15 daarboven, wanneer wegens ijsgang of hoog water, de brug niet kan gieren. Bij de vorige verpachting had dezelfde heer afgemijnd voor *f* 7625, maar was niet gegund geworden uit hoofde van minder geldig met de vroegere pachtsom, ten bedrage van *f* 4700; hetgeen toe te schrijven is aan de stoomhootdienst van hier op Arnhem, welke dienst met den 15 e. k. weder wordt hervat.

× **Assen**, 6 Februarij. Men gelooft en verhaalt hier algemeen, dat het negende Landhuishoudkundig congres, dat in Junij aanstaande te dezer stede zal worden gehouden, met de tegenwoordigheid van Z. M. den Koning vereerd zal worden. Wij vernemen, dat Z. M. daartoe door de Directeuren is uitgenoodigd. De gemeenteraad heeft boven de subsidie eene plaats [illegible] fraaije stadsbosch [illegible] gestaan ter oprigting eener cantine. Algemeen ziet men met de meeste belangstelling het congres te gemoet, aangezien men hoopt, dat daaruit meerdere bekendheid met de tot nog toe bedolven rijkdommen dezer provincie zal voortvloeijen: iets dat ongetwijfeld gunstigen invloed zal uitoefenen op de ontwikkeling der nijverheid en op de exploitatie der uitgestrekte, eeuwen lang ongebruikt gebleven veenen, die slechts op bearbeiding wachten, om groote schatten op te leveren, en aan den landbouw eene beduidende uitbreiding te geven. Uit dien hoofde heeft de weigering der Provinciale Staten tot het verleenen van een subsidie ten behoeve der opluistering van het Congres, schoon men de redenen beaamt, die daartoe hebben geleid, een' pijnlijken indruk gemaakt.

— De scheepvaart blijft alhier en op andere plaatsen in dit gewest, in weerwil van den ingevallen dooi, voor als nog gestremd. De zuidenwind drijft het ijs herwaarts, en de zoogenaamde kribben zitten vol ijsschotsen. De beurt- en turfschepen wagen het daarom niet, hunne togten te hervatten, tot groot ongerief van den handel.

÷ **'s Bosch**, 6 Februarij. Iets hetgeen voorzeker zeer zeldzaam en bij de Regtbank alhier sedert de laatste Regterlijke organisatie nog niet is voorgevallen, gebeurde dezer dagen. De officier van Justitie namelijk vroeg *regts-ingang* in de zaak van den Ambtenaar der belastingen te Maashees, die beschuldigd was geworden van moord op zijnen huisbaas, en de Regtbank *weigerde* de gevraagde regts-ingang, aannemende dat de moord uit zelfverdediging gepleegd was, en dus geen strafbaar feit in zich bevatte. De heer officier, [illegible] dediging overtuigd. kwam uit beginselswille van die uitspraak in verzet. Hij beweerde dat de Arrondissements-Regtbank niet bevoegd was hierover uitspraak te doen, maar dit door het Hof moest beslist worden. Het Provinciaal Geregtshof heeft dan ook het laatste gevoelen omhelsd, den regts-ingang verleend, maar met bevel van dagvaarding in persoon; zoodat de beschuldigde onmiddellijk op vrije voeten gesteld is.

Uit de geregtelijke verhooren in deze zaak gehouden, waarover wij in de verledene maand schreven, moet gebleken zijn, dat de bedoelde ambtenaar den geheelen dag door, een hoop dronken boeren, bij gelegenheid van den koppermaandag, gesard en getergd is zonder eenige aanleiding van zijne zijde; dat bedoelde ambtenaar hun gezelschap ontvlugt is en zich naar zijne kamer had begeven, tot in welke men hem volgde; dat aldaar de huisbaas hem wederom uit loutere baldadigheid een zwaren slag tegen het voorhoofd gaf, die den ambtenaar achterover wierp, en veroorzaakte dat een pistool, dat hij in zijne hand had, hetzij door of zonder zijn toedoen, afging en den aanvallenden huisbaas doodelijk trof. De beschuldigde had kunnen ontvlugten, doch wilde zich liever aan eene regterlijke uitspraak onderwerpen, bewerende alleen uit zelfverdediging en als man gehandeld te hebben. Hij staat in de gemeente als een regtschapen mensch bekend, terwijl de verslagene algemeen veracht was, zoo zelfs dat zijne bloedverwanten geenszins zijnen dood betreuren, maar alleen de wijze, waarop hij zijn leven eindigde. Mr. Korteweg, Advokaat alhier, zal den beklaagde bij de openbare teregtzitting verdedigen.

Advertentiën.

Prijs-Courant der Effecten.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	59 3/16 59
Dito Certificat. .	3	70 7/8
Dito Dito . .	4	88 1/8 1/4 1/8
O. I. Leening. .	4	87 7/8
Amort. Syndic.	3 1/2	88 3/8
Hand.-Maats. .	4 1/2	117
Belgie.		
Certificaten. . .	2 1/2	
D° *Rothschild* .	2 1/2	
Frankrijk.		
Obligatiën . . .	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	18 3/4 7/8
Dito Buitenl. .	3	
D° Binnenl. c/m.	3	35 3/4
Bew. Sp. Com.		4 3/16 1/4
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	5	34 1/8 1/4
Dito uitgest . .	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816 .	5	101 7/8 2
Dito 1828/1829	5	101 1/2
Cert. 1831/1838	5	91 1/2
Dito Dito	4 1/2	88 7/8 89
Dito *Hope* . . .	4	84 7/8
Dito *Stieglitz* .	4	82 3/4
Dito dito 5e Ser.	4	
Inschr. Assig. .	6	
Certific. dito. .	6	
Polen.		
Obligatiën . . .	4	74 1/4 74
Oostenrijk.		
Metalliek	5	64 5/8 3/4
Dito bett. Amst.	5	82 3/4
Dito letter B. .	5	82 3/4
Dito 1847 . . .	2 1/2	33 11/16 3/4
Dito 1851/1852	2 1/2	33 11/16 3/4

Mexic., te Lond. 3 pct. 23 7/8, 4 1/8, 4 1/16; dito Onh. 23 7/8, 4 1/8, 4 1/16; Gren., te Lond. p. s. 100. 2 1/2 pct. 18, dito Uitg. 3 5/16, 3/8, 3/8; Peru 4 1/2 pct. 61 3/4.

Binnenlandsche noch buitenlandsche effecten leverde heden iets merkwaardigs op, de handel was algemeen tot bijna onveranderde prijzen zeer beperkt.

FRANKFORT, Dingsdag 7 Febr. 5 pct. Metal. 68 [illegible]; 3 pct. Spanje binn. 36 1/8; 1 pct. dito 18 7/8.

LONDEN, Dingsdag 7 Februarij. Consols op tijd 91 [illegible], 91 3/8; Mexico N. 3 pct. 24 5/8, 24 5/8; dito Rest. Bew. 10 sh.; Peru N. 4 1/2 pct. 65 1/2; Gren. Uitg. 6 3/4; Portugal 4 pct. 35 1/2; Spanje 1 pct. 19 1/4, 19; dito Certific. 4; Russen 4 1/2 pct 89, 89; dito 5 pct. 105, 105; Sardinie 5 pct. 85.
Slotbeurs flaauw.

PARIJS, Dingsdag 7 Februarij. Fr. 4 1/2 pct. ex c. 97.60; dito 3 pct. op t. 68.80; Sp. Binn. 3 pct. 35 3/4; dito 1 pct. 18 7/8; N. Metall. 79 1/2.

WEENEN, Dingsdag 7 Februarij, N. Metall. 88 1/2; dito lett. B 112 1/2; Lomb. 5 pct. 100; Lot. v. fl. 250 128 [illegible]; Wiss. Lond. 12.36; Parijs 151 1/2; Zilver 26 1/2.

MADRID, Zaturdag 4 Februarij, Sp. Binn. 3 pct. [illegible] dito nieuwe 1 pct. 18 13/16.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.